

Επίσημη Εφημερίδα

C 237

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

30 Σεπτεμβρίου 2006

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 237/01	Υπόθεση C-289/04 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Showa Denko KK κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Ηλεκτρόδια γραφίτη — Άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή non bis in idem) 1	1
2006/C 237/02	Υπόθεση C-262/05: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/19/EK — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και λοιπών τίτλων — Νοσηλευτής, οδοντίατρος, κτηνίατρος, μαία, αρχιτέκτων, φαρμακοποιός και ιατρός — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας) 1	1
2006/C 237/03	Υπόθεση C-253/06: Προσφυγή ασκηθείσα στις 6 Ιουνίου 2006 — Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας 2	2
2006/C 237/04	Υπόθεση C-284/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 29 Ιουνίου 2006 — Finanzamt Hamburg-Am Tierpark κατά Burda Verlagsbeteiligungen GmbH 2	2
2006/C 237/05	Υπόθεση C-285/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Heinrich Stefan Schneider κατά Ομοσπόνδου Κράτους της Ρηνανίας-Πφalz 3	3
2006/C 237/06	Υπόθεση C-293/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Shell GmbH κατά Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg 3	3
2006/C 237/07	Υπόθεση C-294/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Ιουνίου 2006 — The Queen για λογαριασμό των Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk κατά Secretary of State for the Home Department 4	4

2006/C 237/08	Υπόθεση C-298/06: Προσφυγή της 4 ^{ης} Ιουλίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	4
2006/C 237/09	Υπόθεση C-301/06: Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2006 — Ιρλανδία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	5
2006/C 237/10	Υπόθεση C-303/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Employment Tribunal (London South, Ηνωμένο Βασίλειο) στις 10 Ιουλίου 2006 — S. Coleman κατά Attridge Law και Steve Law	6
2006/C 237/11	Υπόθεση C-312/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága στις 18 Ιουλίου 2006 — OTP Garancia Biztosító Rt κατά Vas Megyei Közigazgatási Hivatal	6
2006/C 237/12	Υπόθεση C-322/06: Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών	7
2006/C 237/13	Υπόθεση C-328/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil No 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Ιουλίου 2006 — Alfredo Nieto Nuño κατά Leonci Monlleó Franquet	7
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2006/C 237/14	Υπόθεση T-5/06: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2006 — Βασίλειο της Δανίας κατά Επιτροπής (Απέκδυση αρμοδιότητας)	8
2006/C 237/15	Υπόθεση T-114/06 R: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2006 — Globe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Fumus boni juris — Επείγον»)	8
2006/C 237/16	Υπόθεση T-198/06: Προσφυγή ασφαηθείσα στις 21 Ιουλίου 2006 — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	8
2006/C 237/17	Υπόθεση T-200/06: Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2006 — IBERDROLA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	9
2006/C 237/18	Υπόθεση T-205/06: Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2006 — NewSoft Technology Corporation κατά ΓΕΕΑ —SOFT (Presto! BizCard Reader)	10
2006/C 237/19	Υπόθεση T-212/06: Προσφυγή-αγωγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Bowland Dairy Products κατά Επιτροπής	10
2006/C 237/20	Υπόθεση T-214/06: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2006 — Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής	11
2006/C 237/21	Υπόθεση T-216/06: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2006 — Lucite International και Lucite International UK κατά Επιτροπής	12
2006/C 237/22	Υπόθεση T-218/06: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2006 — Neurim Pharmaceuticals (1991) κατά ΓΕΕΑ — Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS)	12
2006/C 237/23	Υπόθεση T-219/06: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2006 — PTV κατά ΓΕΕΑ (map&guide travelbook)	13
2006/C 237/24	Υπόθεση T-221/06: Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2006 — Hipp & Co κατά ΓΕΕΑ — Laboratorios Ordesa (BEBIMIL)	13
2006/C 237/25	Υπόθεση T-371/05: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιουλίου 2006 — ΑΙΤΕC κ.λπ. κατά Επιτροπής	14

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

2006/C 237/26	Υπόθεση F-74/06: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Παύλος Λογγινίδης κατά Cedefop 15
2006/C 237/27	Υπόθεση F-76/06: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2006 — Τσιριμώκος κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 16
2006/C 237/28	Υπόθεση F-77/06: Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2006 — Κολοβέα κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 16
2006/C 237/29	Υπόθεση F-78/06: Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιουλίου 2006 — Suhadolnik κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων 17
2006/C 237/30	Υπόθεση F-79/06: Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2006 — Calò κατά Επιτροπής 17
2006/C 237/31	Υπόθεση F-83/06: Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2006 — Schell κατά Επιτροπής 18
2006/C 237/32	Υπόθεση F-85/06: Προσφυγή/αγωγή της 28ης Ιουλίου 2006 — Bellantone κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου 18
2006/C 237/33	Υπόθεση F-86/06: Προσφυγή/αγωγή της 28ης Ιουλίου 2006 — Vereecken κατά Επιτροπής 19
2006/C 237/34	Υπόθεση F-87/06: Προσφυγή/αγωγή της 3ης Αυγούστου 2006 — Manté κατά Συμβουλίου 19
2006/C 237/35	Υπόθεση F-89/06: Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Nolin κατά Επιτροπής 20
2006/C 237/36	Υπόθεση F-91/06: Προσφυγή/αγωγή της 11 Αυγούστου 2006 — Nolin κατά Επιτροπής 21
2006/C 237/37	Υπόθεση F-92/06: Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Antas κατά Συμβουλίου 21
2006/C 237/38	Υπόθεση F-93/06: Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 1006 — Dethomas κατά Επιτροπής 22
2006/C 237/39	Υπόθεση F-94/06: Προσφυγή/αγωγή της 11ης Αυγούστου 2006 — F κατά Επιτροπής 22
2006/C 237/40	Υπόθεση F-95/06: Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Taruffi κατά Επιτροπής 23
2006/C 237/41	Υπόθεση F-96/06: Αγωγή του G κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Αυγούστου 2006 23
2006/C 237/42	Υπόθεση F-97/06: Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2006 — Lopez Teruel κατά ΓΕΕΑ 24

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2006/C 237/43	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 224 της 16.9.2006 26
---------------	---

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Ιουνίου 2006 — Showa Denko KK κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-289/04 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Ηλεκτρόδια γραφίτη — Άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων — Ανακοίνωση περί συνεργασίας — Αρχή *non bis in idem*)

(2006/C 237/01)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Showa Denko KK (εκπρόσωποι: M. Dolmans και P. Werdmuller, avocats, J. Temple-Lang, solicitor)

Λοιποί διάδικοι: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. Hellström και H. Gading), Tokai Carbon Co. Ltd, με έδρα το Τόκιο, SGL Carbon AG, με έδρα το Wiesbaden (Γερμανία), Nippon Carbon Co. Ltd, με έδρα το Τόκιο, GrafTech International Ltd, πρώην UCAR International Inc., με έδρα το Wilmington (Ηνωμένες Πολιτείες), SEC Corp., με έδρα το Amagasaki (Ιαπωνία), και The Carbide/Graphite Group Inc., με έδρα το Pittsburgh (Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2004, T-236/01, T-239/01 T-244/01 έως T-246/01, T-251/01 και T-252/01, Showa Denko κατά Επιτροπής, με την οποία ακυρώθηκε εν μέρει η απόφαση 2002/271/ΕΚ της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (COMP/E-1/36.490 — Ηλεκτρόδια γραφίτη) και μειώθηκε το ύψος του προστίμου που είχε επιβληθεί στις προσφεύγουσες

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει τη Showa Denko KK στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 239 της 25.9.2004.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-262/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/19/ΕΚ — Αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και λοιπών τίτλων — Νοσηλευτής, οδοντίατρος, κτηνίατρος, μαία, αρχιτέκτων, φαρμακοποιός και ιατρός — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2006/C 237/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: A. Manville και H. Støvlbæk)

Καθή: Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωπος: E. Riedl)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, της οδηγίας 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, που τροποποιεί τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές φροντίδες, του οδοντίατρου, του κτηνίατρου, της μαίας, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού (ΕΕ L 206, σ. 1)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να εξασφαλίσει την πλήρη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 2001/19/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, που τροποποιεί τις οδηγίες 89/48/ΕΟΚ και 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων καθώς και τις οδηγίες 77/452/ΕΟΚ, 77/453/ΕΟΚ, 78/686/ΕΟΚ, 78/687/ΕΟΚ, 78/1026/ΕΟΚ, 78/1027/ΕΟΚ, 80/154/ΕΟΚ, 80/155/ΕΟΚ, 85/384/ΕΟΚ, 85/432/ΕΟΚ, 85/433/ΕΟΚ και 93/16/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορούν το επάγγελμα του νοσηλευτού υπεύθυνου για γενικές φροντίδες, του οδοντιάτρου, του κτηνιάτρου, της μαιάς, του αρχιτέκτονα, του φαρμακοποιού και του ιατρού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 205 της 20.08.2005.

Προσφυγή ασκηθείσα στις 6 Ιουνίου 2006 — Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-253/06)

(2006/C 237/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: F. Simonetti και B. Schima)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/35/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον και με

την τροποποίηση όσον αφορά τη συμμετοχή του κοινού και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, των οδηγιών 85/337/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 6 της εν λόγω οδηγίας·

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εξέπνευσε στις 25 Ιουνίου 2005.

(¹) ΕΕ L 156, σ. 17.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 29 Ιουνίου 2006 — Finanzamt Hamburg-Am Tierpark κατά Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

(Υπόθεση C-284/06)

(2006/C 237/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Finanzamt Hamburg-Am Tierpark

Ανααιρεσίβλητη: Burda Verlagsbeteiligungen GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρόκειται για παρακράτηση του φόρου στην πηγή, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6, και διορθωτικό στην ΕΕ L 266, σ. 20, που αποτελεί πλέον το άρθρο 5, κατόπιν της τροποποίησης που επέφερε η οδηγία 2003/123/ΕΚ, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, ΕΕ 2004, L 7, σ. 41), όταν το εθνικό δίκαιο ορίζει ότι, εφόσον η θυγατρική εταιρία καταβάλλει, κατά τη διανομή των κερδών, κέρδη στη μητρική εταιρία, φορολογούνται τα έσοδα και οι αυξήσεις της περιουσίας της κεφαλαιουχικής εταιρίας που δεν θα φορολογούνταν κατά το εθνικό δίκαιο αν δεν καταβάλλονταν στη μητρική εταιρία και παρέμεναν στη θυγατρική;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Συμβιβάζεται με τα άρθρα 73 Β και 73 Δ της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 56 ΕΚ και 58 ΕΚ) καθώς και με το άρθρο 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 43 ΕΚ) το γεγονός ότι μια εθνική ρύθμιση προβλέπει τον κατά παρέκκλιση συμψηφισμό των διανεμόμενων κερδών μιας κεφαλαιουχικής εταιρίας με ορισμένα ποσά ιδίων κεφαλαίων της εταιρίας αυτής, με συνέπεια να υπάρχει φορολογική επιβάρυνση ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες η κεφαλαιουχική εταιρία αποδεικνύει ότι έχει καταβάλει μερίσματα σε μετόχους ή κατόχους εταιρικών μεριδίων εκτός ημεδαπής, μολονότι οι μέτοχοι ή κάτοχοι αυτοί δεν μπορούν κατά το εθνικό δίκαιο, αντίθετα από ό,τι ισχύει για τους κατοικούντες στην ημεδαπή μετόχους, να εκπέσουν τον βεβαιωθέντα φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων από τον δικό τους φόρο;

(¹) ΕΕ L 225, σ. 6.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Heinrich Stefan Schneider κατά Ομοσπονδίου Κράτους της Ρηνανίας-Πφalz

(Υπόθεση C-285/06)

(2006/C 237/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων, εκκαλών και αναιρεσείων: Heinrich Stefan Schneider

Καθού, εφεσίβλητο και αναιρεσίβλητο: Ομόσπονδο Κράτος της Ρηνανίας-Πφalz

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει το άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', σε συνδυασμό με το τμήμα Β, σημείο 1, στοιχείο β', πέμπτη περίπτωση, το σημείο 3 του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 (¹) και το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι μια ένδειξη, η οποία αφορά τη μέθοδο παραγωγής, παρασκευής και παλαιώσεως ή την ποιότητα του οίνου, είναι νόμιμη μόνον ως ρυθμιζόμενη προαιρετική ένδειξη βάσει του τμήματος Β, σημείο 1, στοιχείο β', πέμπτη περίπτωση, του παραρτήματος VII, του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το τμήμα αυτό καθώς και το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 (²) και όχι ως άλλη ένδειξη βάσει του τμήματος Β, σημείο 3, του παραρτήματος VII, του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999;

2) Πρέπει το άρθρο 24, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι υπάρχει παράνομη απομίμηση ή αναφορά μόνο στην περίπτωση που τούτο γίνεται στην ίδια γλώσσα με αυτήν της προστατευόμενης παραδοσιακής ενδείξεως;

3) Πρέπει το άρθρο 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι παρατιθέμενες στο παράρτημα III παραδοσιακές ενδείξεις προστατεύονται μόνο σε σχέση με οίνους οι οποίοι προέρχονται από το ίδιο κράτος μέλος παραγωγής με αυτό από το οποίο προέρχεται η προστατευόμενη παραδοσιακή ένδειξη;

(¹) ΕΕ L 179, σ. 1.

(²) ΕΕ L 118, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2006 — Deutsche Shell GmbH κατά Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(Υπόθεση C-293/06)

(2006/C 237/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutsche Shell GmbH

Καθής: Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αντιβαίνει στο άρθρο 52, σε συνδυασμό με το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το νυν άρθρο 48 ΕΚ), το γεγονός ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, ως κράτος προέλευσης, μεταχειρίζεται τη ζημία που υφίσταται λόγω των τιμών συναλλάγματος (συναλλαγματική ζημία) το ημεδαπό κεντρικό κατάστημα κατά τον επαναπατρισμό του λεγόμενου αρχικού κεφαλαίου που είχε χορηγήσει σε ιταλική μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση ως τμήμα των κερδών αυτής της μόνιμης εγκατάστασης και την εξαιρεί, βάσει της απαλλαγής που προβλέπουν το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 3, και το άρθρο 11, σημείο 1, στοιχείο c, της συμφωνίας με την Ιταλία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας (του 1925), από τη βάση υπολογισμού του γερμανικού φόρου, μολονότι η συναλλαγματική αυτή ζημία δεν μπορεί να περιληφθεί στα κέρδη της μόνιμης επιχειρηματικής εγκατάστασης, τα οποία πρέπει να προσδιοριστούν για τον υπολογισμό του ιταλικού φόρου, και επομένως δεν λαμβάνεται υπόψη ούτε στο κράτος προέλευσης ούτε στο κράτος της μόνιμης επιχειρηματικής εγκατάστασης;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο παραπάνω ερώτημα: Αντιβαίνει στο άρθρο 52, σε συνδυασμό με το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 43 ΕΚ, σε συνδυασμό με το νυν άρθρο 48 ΕΚ), το γεγονός ότι η προαναφερθείσα συναλλαγματική ζημία πρέπει μὲν να περιληφθεί στη βάση υπολογισμού του γερμανικού φόρου, αλλά επιτρέπεται να εκπέσει ως δαπάνη της επιχείρησης μόνο κατά το ποσό κατά το οποίο δεν αναλογεί σε αφορολόγητα κέρδη της ιταλικής μόνιμης εγκατάστασης;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 30 Ιουνίου 2006 — The Queen για λογαριασμό των Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk κατά Secretary of State for the Home Department

(Υπόθεση C-294/06)

(2006/C 237/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ezgi Payir, Burhan Akyuz, Birol Ozturk

κατά:

Secretary of State for the Home Department

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Στην περίπτωση που:

- Τούρκος υπήκοος έλαβε άδεια εισόδου στο Ηνωμένο Βασίλειο για δύο έτη προκειμένου να αναλάβει εργασία στη χώρα αυτή ως «au pair», όπως η εργασία αυτή ορίζεται από τους περί μεταναστεύσεως κανόνες του Ηνωμένου Βασιλείου (Immigration Rules)· και
- η άδεια εισόδου της περιλαμβάνει την άδεια να εργαστεί υπ' αυτή την ιδιότητα· και
- απασχολήθηκε αδιαλείπτως υπό την ιδιότητα αυτή από τον ίδιο εργοδότη για περίοδο άνω του έτους στη διάρκεια ισχύος της αδείας εισόδου της· και
- η εργασία αυτή ήταν γνήσια και πραγματική οικονομική δραστηριότητα· και
- η εργασία αυτή συνάδει με την εθνική νομοθεσία περί εργασίας και μεταναστεύσεως·

ήταν αυτός ο Τούρκος υπήκοος κατά τη διάρκεια αυτής της εργασίας:

- εργαζόμενος κατά την έννοια του άρθρου 6 της Απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Κοινότητας και της Τουρκίας;
- νομίμως ενταγμένος στην αγορά εργασίας του Ηνωμένου Βασιλείου κατά την έννοια του άρθρου αυτού;

2. Στην περίπτωση που:

- Τούρκος υπήκοος έλαβε την άδεια να εισέλθει στο Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με τους οικείους Immigration Rules για την πραγματοποίηση σπουδών στη χώρα αυτή· και
 - η άδεια εισόδου του περιέλαβε την άδεια να εργαστεί σε οποιαδήποτε θέση με όριο κατά τη σπουδαστική περίοδο 20 ώρες εργασίας την εβδομάδα· και
 - απασχολήθηκε αδιαλείπτως από τον ίδιο εργοδότη για περίοδο άνω του έτους κατά τη διάρκεια ισχύος της άδειας εισόδου του·
 - η εργασία αυτή ήταν γνήσια και πραγματική οικονομική δραστηριότητα· και
 - η εργασία αυτή συνάδει με την εθνική νομοθεσία περί εργασίας και μεταναστεύσεως·
- ήταν αυτός ο Τούρκος υπήκοος κατά τη διάρκεια της εργασίας αυτής:
- εργαζόμενος κατά την έννοια του άρθρου 6 της Απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως που συστήθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ Κοινότητας και Τουρκίας;
 - νομίμως ενταγμένος στην αγορά εργασίας του Ηνωμένου Βασιλείου κατά την έννοια του άρθρου αυτού;

Προσφυγή της 4^{ης} Ιουλίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-298/06)

(2006/C 237/08)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Ε.Τσερέπα-Lacombe και Ι. Χατζηγιάννης)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο,

— να αναγνωρίσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεωπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/43/EK ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της 26^{ης} Μαΐου 2003 για την τροποποίηση της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές σπέρματος βοοειδών, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής

— να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για την μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1^η Ιουλίου 2004

⁽¹⁾ ΕΕ L 143 της 11.6.2003, σ. 23

Προσφυγή της 6ης Ιουλίου 2006 — Ιρλανδία κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-301/06)

(2006/C 237/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: D. O'Hagan, agent, E. Fitzsimons, SC, D. Barniville, BL)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την οδηγία 2006/24/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημοσίων δικτύων επικοινωνιών και για την τροποποίηση της οδηγίας

2002/58/EK ⁽¹⁾ για τον λόγο ότι δεν εκδόθηκε δυνάμει της προσηκουσας νομικής βάσης:

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ιρλανδία προβάλλει ότι η επιλογή του άρθρου 95 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (στο εξής: Συνθήκη) ως νομικής βάσης της οδηγίας 2006/24/EK (στο εξής: οδηγία) ενέχει θεμελιώδη πλάνη. Η Ιρλανδία υποστηρίζει περαιτέρω ότι ούτε το άρθρο 95 της Συνθήκης ούτε καμία άλλη διάταξη της Συνθήκης μπορούν να χρησιμεύσουν ως προσήκουσα νομική βάση της οδηγίας. Η Ιρλανδία ισχυρίζεται, κυρίως, ότι αποκλειστικός σκοπός ή, επικουρικός, ότι ο κύριος ή πρωταρχικός σκοπός της οδηγίας είναι η διευκόλυνση της διερεύνησης, της διαπίστωσης και της δίωξης σοβαρών εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας. Επομένως, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι η μόνη νομική βάση που μπορεί να θεμελιώσει τα μέτρα που περιλαμβάνει η οδηγία είναι ο τίτλος IV της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (Συνθήκη ΕΕ), και ειδικότερα τα άρθρα της 30, 31, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β').

Προς στήριξη των ισχυρισμών της η Ιρλανδία υπογράμμισε ότι από την εξέταση της αιτιολογικής εκθέσεως και των θεμελιωδών διατάξεων της οδηγίας αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η χρησιμοποίηση του άρθρου 95 της Συνθήκης ως νομικής βάσης για την οδηγία είναι παντελώς ακατάλληλη και αβάσιμη. Συναφώς, τόνισε ότι η οδηγία προσανατολίζεται σαφώς και αναμφιβόλως προς την καταπολέμηση των σοβαρών εγκλημάτων. Κατά συνέπεια, η Ιρλανδία υποστηρίζει ότι αυτό αποτελεί τον κύριο και πρωταρχικό σκοπό της οδηγίας, και περαιτέρω, τον μοναδικό της σκοπό.

Έχει αποδειχθεί ότι τα μέτρα που βασίζονται στο άρθρο 95 της Συνθήκης πρέπει να έχουν ως «κοινή συνισταμένη» την προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών για τη βελτίωση της εσωτερικής αγοράς. Οι διατάξεις της οδηγίας αφορούν την καταπολέμηση των σοβαρών εγκλημάτων και δεν αποβλέπουν στη θεραπεία ενδεχόμενης δυσλειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Μολονότι υποστηρίχθηκε δυσλειτουργία απορρέουσα από διαφορές μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών, δεν αποδείχθηκε.

Επικουρικός, στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει, αντίθετα με τα όσα βασικώς υποστηρίζει η Ιρλανδία, ότι η οδηγία έχει ως σκοπό ιδίως την πρόληψη των εμποδίων ή των στρεβλώσεων της εσωτερικής αγοράς, η Ιρλανδία προβάλλει ότι ο σκοπός αυτός πρέπει να θεωρηθεί ως καθαρά δευτερεύων σε σχέση με τον κύριο ή πρωταρχικό σκοπό της καταπολέμησης της εγκληματικότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 105, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Employment Tribunal (London South, Ηνωμένο Βασίλειο) στις 10 Ιουλίου 2006 — S. Coleman κατά Attridge Law και Steve Law

(Υπόθεση C-303/06)

(2006/C 237/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Employment Tribunal (London South — Ηνωμένο Βασίλειο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: S. Coleman

Καθών: Attridge Law, Steve Law

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Στο πλαίσιο της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων λόγω ειδικών αναγκών, προστατεύει η οδηγία ⁽¹⁾ από την άμεση δυσμενή διάκριση και παρενόχληση μόνο τα πρόσωπα που είναι άτομα με ειδικές ανάγκες;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα (1), προστατεύει η οδηγία τους εργαζομένους οι οποίοι, μολονότι δεν είναι οι ίδιοι άτομα με ειδικές ανάγκες, αντιμετωπίζονται λιγότερο ευνοϊκά ή υφίστανται παρενόχληση λόγω της σχέσης τους με άτομα με ειδικές ανάγκες;
3. Όταν ο εργοδότης μεταχειρίζεται έναν εργαζόμενο λιγότερο ευνοϊκά από ό,τι αντιμετωπίζει ή θα αντιμετωπίζε άλλους εργαζομένους, και αποδεικνύεται ότι ο λόγος για αυτή τη μεταχείριση είναι ότι ο εργαζόμενος έχει γιο με ειδικές ανάγκες τον οποίο φροντίζει, συνιστά η συμπεριφορά αυτή άμεση δυσμενή διάκριση κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως που καθιερώνει η οδηγία;
4. Όταν εργοδότης παρενοχλεί εργαζόμενο, και αποδεικνύεται ότι ο λόγος για αυτή τη μεταχείριση είναι ότι ο εργαζόμενος έχει γιο με ειδικές ανάγκες, τον οποίο φροντίζει, συνιστά η παρενόχληση αυτή προσβολή της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως που καθιερώνει η οδηγία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ, ΕΕ L 303, 2000.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága στις 18 Ιουλίου 2006 — OTP Garancia Biztosító Rt κατά Vas Megyei Közigazgatási Hivatal

(Υπόθεση C-312/06)

(2006/C 237/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: OTP Garancia Biztosító Rt.

Καθής: Vas Megyei Közigazgatási Hivatal

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το κεφάλαιο 4, σημείο 3, στοιχείο α', του παραρτήματος Χ ⁽¹⁾ της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λετονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως), που είναι εφαρμοστέο δυνάμει του άρθρου 24 της εν λόγω Πράξεως Προσχωρήσεως, σύμφωνα με το οποίο, κατά παρέκκλιση από τα άρθρα 87 και 88 της Συνθήκης ΕΚ, η Ουγγαρία μπορεί να εφαρμόζει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007 μειώσεις του φόρου επί οικονομικών πράξεων έως το 2 % των καθαρών κερδών, οι οποίες έχουν χορηγηθεί από τοπικές αρχές για περιορισμένο χρονικό διάστημα βάσει των άρθρων 6 και 7 του νόμου C του 1990 για τους τοπικούς φόρους, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποτελεί προσωρινή παρέκκλιση που επιτρέπει στην Ουγγαρία να διατηρήσει τον φόρο επί οικονομικών πράξεων, δηλαδή υπό την έννοια ότι η Πράξη Προσχωρήσεως, προβλέποντας τη δυνατότητα διατηρήσεως των μειώσεων του φόρου επί οικονομικών πράξεων, αναγνώρισε στην Ουγγαρία και το προσωρινό δικαίωμα να εξακολουθήσει να επιβάλλει έναν τέτοιο φόρο;

2) Έχει το άρθρο 33, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου (στο εξής: οδηγία) την έννοια ότι απαγορεύει τη διατήρηση (τοπικού) φόρου (επί των οικονομικών πράξεων) που επιβάλλεται στην ασκούμενη με σκοπό το κέρδος επιχειρηματική δραστηριότητα, του οποίου το κύριο χαρακτηριστικό είναι ότι επιβάλλεται επί των καθαρών εσόδων, κατόπιν αφαιρέσεως του κόστους αγοράς των πωλουμένων προϊόντων, του κόστους των υπηρεσιών που παρέχονται μέσω τρίτων, καθώς και του κόστους των υλικών; Μπορεί, δηλαδή, ένας φόρος με αυτά τα χαρακτηριστικά να χαρακτηριστεί φόρος επί του κύκλου εργασιών, κατά την έννοια του ως άνω άρθρου;

⁽¹⁾ ΕΕ L 236, σ. 846.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-322/06)

(2006/C 237/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: N. Yerrell και W. Wils)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2002, για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των εκτελούντων κινητές δραστηριότητες οδικών μεταφορών ⁽¹⁾, ή τουλάχιστον μη ανακοινώνοντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 23 Μαρτίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 80, σ. 35.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil No 3 de Barcelona (Ισπανία) στις 27 Ιουλίου 2006 — Alfredo Nieto Nuño κατά Leonci Monlleó Franquet

(Υπόθεση C-328/06)

(2006/C 237/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil No 3 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Alfredo Nieto Nuño

Εναγόμενος: Leonci Monlleó Franquet

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η έννοια του «παγκοίνως γνωστού» σε ένα κράτος μέλος σήματος, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 4 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, να κρίνεται με αποκλειστικό κριτήριο τον βαθμό στον οποίον το σήμα είναι γνωστό και καθιερωμένο σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε σημαντικό τμήμα της επικράτειας του κράτους αυτού ή μπορεί ο παγκοίνως γνωστός χαρακτήρας ενός σήματος να συνδέεται με περιοχή που δεν ταυτίζεται με την επικράτεια ενός κράτους, αλλά με μια αυτόνομη κοινότητα, περιφέρεια, επαρχία ή πόλη, αναλόγως του προϊόντος ή της υπηρεσίας που καλύπτεται από το σήμα και του κοινού στο οποίο απευθύνεται πραγματικά το σήμα, δηλαδή αναλόγως της αγοράς εντός της οποίας χρησιμοποιείται το σήμα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, της 11.2.1989, σ. 1

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 2006 —
Βασίλειο της Δανίας κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-5/06) ⁽¹⁾

(Απέκδυση αρμοδιότητας)

(2006/C 237/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωπος: J. Molde)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κωνσταντινίδης και H. Stønlbæk)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση για μερική ακύρωση της αποφάσεως 2005/717/EK της Επιτροπής, της 13ης Οκτωβρίου 2005, για την τροποποίηση με στόχο την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο του παραρτήματος της οδηγίας 2002/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον περιορισμό της χρήσης ορισμένων επικίνδυνων ουσιών σε είδη ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (EE L 271, σ. 48)

Διατακτικό της διατάξεως

Το Πρωτοδικείο:

1. Απεκδύεται υπέρ του Δικαστηρίου της αρμοδιότητας επί της υποθέσεως T-5/06, Βασίλειο της Δανίας κατά Επιτροπής, ούτως ώστε να αποφανθεί το Δικαστήριο επί του αιτήματος ακυρώσεως.
2. Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα

⁽¹⁾ EE C 74 της 25.3.2006.

**Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου
2006 — Globe κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

(Υπόθεση T-114/06 R)

(«Δημόσιες συμβάσεις — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — *Fumus boni juris* — Επείγον»)

(2006/C 237/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Globe SA (Zandhoven, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: A. Abate, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Wilderspin και G. Boudot)

Αντικείμενο

Αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την προσφορά της αιτούσας στο πλαίσιο της διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών προμηθειών με προορισμό ορισμένες χώρες της Κεντρικής Ασίας (EuropeAid/122078/C/S/Multi).

Διατακτικό

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής περί αναθέσεως της συμβάσεως στην IGN France international στο πλαίσιο της διαδικασίας προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών προμηθειών με προορισμό ορισμένες χώρες της Κεντρικής Ασίας (EuropeAid/122078/C/S/Multi), καθώς και την εκτέλεση της συμβάσεως που συνήψε η Επιτροπή με την IGN France international, μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της κύριας προσφυγής.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή ασκηθείσα στις 21 Ιουλίου 2006 — Rathschek Schiefer und Dach-Systeme κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-198/06)

(2006/C 237/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Rathschek Schiefer und Dach-Systeme KG (Mayen, Γερμανία), Nikolaus Theis Nachf. Böger GmbH (Bundenbach, Γερμανία) και I.B. Rathschek Söhne KG Moselschliefer-Bergwerke (Mayen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Risse, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Μαρτίου 2006 σχετικά με την κρατική ενίσχυση C 31/2004 (ex NN 53/2004) που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της επιχειρήσεως Schiefergruben Magog GmbH & Co. KG.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες αμφισβητούν τη νομιμότητα του άρθρου 1 της αποφάσεως C (2006) 641/τελικό της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2006, με την οποία κρίθηκε ότι η κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Schiefergruben Magog GmbH & Co. KG, ανταγωνίστρια των προσφευγουσών, είναι εν μέρει ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ.

Οι προσφεύγουσες έλαβαν μέρος στην τυπική διαδικασία εξετάσεως εκ μέρους της Επιτροπής.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες επικαλούνται παραβίαση του κανονισμού (ΕΚ) 70/2001 της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2001, σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΕΕ L 10, σ.33), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 364/2004 της Επιτροπής, της 25ης Φεβρουαρίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού 70/2001 όσον αφορά την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του ώστε να συμπεριλάβει τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη (ΕΕ L 63, σ. 22).

Κατά τις προσφεύγουσες, η επιλεξιμότητα, κατά τα άρθρα 5α και 5β του κανονισμού 70/2001 προϋποθέτει ότι η νέα μέθοδος παραγωγής, την εισαγωγή της οποίας διευκόλυνε η συγκεκριμένη ενίσχυση, συνιστά προανταγωνιστική ανάπτυξη. Υποστηρίζουν ότι η προϋπόθεση αυτή δεν συντρέχει στην προκειμένη περίπτωση, καθόσον το πρότυπο για το οποίο χορηγήθηκε ενίσχυση δεν έχει κανένα στοιχείο νεωτερισμού.

Επίσης, οι προσφεύγουσες στηρίζουν την προσφυγή τους στην έλλειψη επιλεξιμότητας κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 70/2001. Κατά τη διάταξη αυτή είναι επιλέξιμη μια μέθοδος παραγωγής όταν αυτή συνιστά ουσιαστική τροποποίηση σε σχέση με τη μέχρι τότε εφαρμοζόμενη μέθοδο παραγωγής. Η προϋπόθεση αυτή δεν συντρέχει εν προκειμένω, καθόσον η μέθοδος εργασίας στο πλαίσιο της παραγωγικής διαδικασίας παρέμεινε η ίδια.

Προσφυγή της 26ης Ιουλίου 2006 — IBERDROLA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-200/06)

(2006/C 237/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: IBERDROLA S.A. (Μπιλμπάο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Alfaro Aguila-Real, P. Liñán Hernández, S. Martínez Lage, H. Brokelmann και J. Ruiz Calzado, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των διαδίκων

- να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση·
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2006 (υπόθεση COMP/M.4110 — E.ON/ENDESA), με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την κοινή αγορά η συγκέντρωση με την οποία η E.ON AG προτίθεται να αποκτήσει τον έλεγχο του συνόλου των μετοχών της ENDESA SA.

Η προσφεύγουσα διευκρινίζει συναφώς ότι, κατά την άποψή της, η προσβαλλομένη απόφαση παραβλέπει τους σοβαρούς κινδύνους που υπάρχουν και που προκαλούν παρεπόμενα αποτελέσματα στις σχέσεις ανταγωνισμού μεταξύ των κύριων επιχειρηματικών φορέων με πανευρωπαϊκή παρουσία, τα οποία δεν μπορούν να αγνοηθούν στην περίπτωση μιας συγκεντρώσεως τέτοιου μεγέθους και χαρακτηριστικών, που θίγει τις επιχειρήσεις με κυρίαρχη θέση σε δύο από τις κύριες εθνικές αγορές ενέργειας.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθή:

- παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, πραγματοποιώντας επιφανειακή και ανεπαρκή έρευνα της λειτουργίας των θιγόμενων αγορών και των επιπτώσεων της συγκεντρώσεως σε αυτές·
- υπέπεσε σε νομική πλάνη, καθόσον στήριξε την εξέταση της συγκεντρώσεως σε μια στατική εικόνα των αγορών, η οποία είναι αντίθετη προς τον κανονισμό περί συγκεντρώσεων και την κοινοτική νομολογία·
- παρέβλεψε την υποχρέωσή της να διασφαλίσει την συνεπή εφαρμογή των κανόνων περί ελέγχου των συγκεντρώσεων και καταχρήσεως της δεσπόζουσας θέσεως κατά την εξέταση της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως, επιτρέποντάς την χωρίς να εξετάσει την προέλευση των πόρων που προορίζει η E.ON για την εξαγορά της ENDESA, προκειμένου να διερευνηθεί αν η συγκέντρωση αυτή θα μπορούσε να είναι το αποτέλεσμα καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως·
- υπέπεσε σε σειρά πρόδηλων σφαλμάτων εκτιμήσεως και αγνόησης αποφασιστικής σημασίας στοιχεία, κρίνοντας ότι η συμβατότητα της συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά δεν δημιουργεί σοβαρές αμφιβολίες και αποφασίζοντας να την επιτρέψει σε πρώτη φάση. Υπογραμμίζεται συναφώς ότι, καίτοι εκδόθηκε βάσει του νέου κανονισμού περί συγκεντρώσεων που επιβάλλει λεπτομερέστερη και πιο απαιτητική εξέταση, η προσβαλλομένη απόφαση:
 - παραβλέπει εντελώς τις αρνητικές συνέπειες που θα έχει η συγκέντρωση στη διαδικασία των εθνικών αγορών χονδρικής, η οποία θα ολοκληρωθεί με την υλοποίηση της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς φυσικού αερίου και ηλεκτρισμού,
 - δεν αξιολόγησε επαρκώς τις αρνητικές συνέπειες της προγραμματισμένης συγκεντρώσεως στην αναδυόμενη πανευρωπαϊκή αγορά παροχής ηλεκτρικού ρεύματος σε πολυεθνικές εταιρίες,

- θεωρεί ότι, παρά τον πανευρωπαϊκό προσανατολισμό και την οικονομική ισχύ της, η E.ON δεν αποτελούσε σημαντικό εν δυνάμει ανταγωνιστή της ENDESA στις ισπανικές αγορές παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος και προμήθειας φυσικού αερίου,
- συνάγει το συμπέρασμα ότι με τη συγκέντρωση δεν ενισχύεται μία δεσπόζουσα στη γερμανική αγορά εταιρία και ότι η εξαφάνιση μιας νεοεισελθούσας στην αγορά αυτή εταιρίας, της ENDESA, δεν μεταβάλλει τις συνθήκες ανταγωνισμού.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή της 31ης Ιουλίου 2006 — NewSoft Technology Corporation κατά ΓΕΕΑ –SOFT (Presto! BizCard Reader)

(Υπόθεση T-205/06)

(2006/C 237/18)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: NewSoft Technology Corporation (Taipei, Taïwan) (εκπρόσωπος: Dirksen-Schwanenland)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: SOFT, S.A.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- ακύρωση της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης, της 19ης Μαΐου 2006, στην υπόθεση R 601/2005, τροποποιηθείσα στις 30 Μαΐου 2006,
- απόρριψη του αιτήματος της Soft, S.A. Ισπανίας περί κηρύξεως ακύρου της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 002625457 «Presto! BizCard Reader».

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η ακύρωση: το λεκτικό σήμα «Presto! BizCard Reader» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 42 (κοινοτικό σήμα 2625457).

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα.

Αιτών την ακύρωση του κοινοτικού σήματος: SOFT, S.A.

Σήμα του οποίου δικαιούχος είναι η προσφεύγουσα: το ισπανικό εικονιστικό σήμα «Presto» για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες των κλάσεων 9 και 42.

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: ακύρωση του κοινοτικού σήματος.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (¹) λόγω μη υπάρξεως πιθανότητας συγχύσεως μεταξύ των συγκρουομένων σημάτων.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1)

Προσφυγή-αγωγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Bowland Dairy Products κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-212/06)

(2006/C 237/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Bowland Dairy Products Limited (Nelson, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: J. Milligan, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα έντοκη αποζημίωση για τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή-αγωγή της η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία είναι ενσωματωμένη σε ηλεκτρονική επιστολή της 20ής Ιουλίου 2006 της Επιτροπής προς τη UK Foods Agency (Υπηρεσία Τροφίμων του Ηνωμένου Βασιλείου), επιστολής που προωδήθηκε στην προσφεύγουσα στις 21 Ιουλίου 2006 και με την οποία η Επιτροπή αρνείται να προβεί, μέσω του Συστήματος Έγκαιρης Προειδοποίησης που θεσπίζει ο κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002 (ΕΕ L 31 της 1ης Φεβρουαρίου 2002, σ. 1-24), σε συμπληρωματική κοινοποίηση, σύμφωνα με την οποία η Υπηρεσία Ασφάλειας Τροφίμων εγκρίνει τη διάθεση στην αγορά του τυρόγαλου που παρασκευάζει η προσφεύγουσα-ενάγουσα, εφόσον δεν τηρηθούν οι προϋποθέσεις που έχει θέσει η Επιτροπή.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να επιβάλλει προϋποθέσεις για την κυκλοφορία συμπληρωματικής κοινοποίησης που έχει καταρτιστεί από αρμόδια εθνική αρχή σύμφωνα με το άρθρο 50 του κανονισμού 178/2002.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή έθεσε τις εν λόγω προϋποθέσεις παρερμηνεύοντας τους εφαρμοστέους κανονισμούς όσον αφορά τόσο το αντιβιοτικό όσο και το υδαρές γάλα.

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2006 — Imperial Chemical Industries κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-214/06)

(2006/C 237/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Imperial Chemical Industries (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: D. Anderson, QC, H. Rosenblatt, B. Lebrun, lawyers, W. Turner και S. Bernwick, Solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2, γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως ή, επικουρικώς,
- να τροποποιήσει το άρθρο 2, γ', της προσβαλλομένης αποφάσεως, μειώνοντας το επιβληθέν στην ICI πρόστιμο, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006)2098 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2006 στην υπόθεση COMP/F/38.645 — Μεθακρυλικά, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν τα άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, διότι μετέσχον σε σύμπραξη στον τομέα των μεθακρυλικών, η οποία συνίστατο σε διαβουλεύσεις για τις τιμές, σε σύναψη, εφαρμογή και παρακολούθηση της εφαρμογής συμφωνιών για τις τιμές υπό τη μορφή αυξήσεων των τιμών ή, τουλάχιστον, σταθεροποίησης των υφισταμένων τιμών, σε διαβουλεύσεις σχετικά με τη μετακύλιση επιπλέον κόστους υπηρεσιών στους καταναλωτές, σε ανταλλαγή εμπορικά σημαντικών και εμπιστευτικών συναφών στοιχείων σχετικών με εταιρίες ή/και με την αγορά και σε συμμετοχή σε

τακτικές συναντήσεις και άλλες επαφές προς διευκόλυνση της παράνομης συμπεριφοράς.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε, όπως υποχρεούται σύμφωνα με τους κανόνες περί του βάρους αποδείξεως του άρθρου 2 του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾, την παράβαση σχετικά με τα μείγματα χυτεύσεως από μεθακρυλικό μεθυλένιο, διότι στήριξε τις διαπιστώσεις της σχετικά με τη δραστηριότητα των προσφευγουσών στο πλαίσιο της συμπράξεως σε ορισμένα τμήματα των αιτήσεων για απαλλαγή από πρόστιμα και συνεργασία, τα οποία, κατά το μέτρο που αφορούν μείγματα χυτεύσεως από μεθακρυλικό μεθυλένιο και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο η προσφεύγουσα είχε κλάδο παραγωγής ακρυλικών, δεν στηρίζονται σε συναφή αποδεικτικά στοιχεία και αντιφάσκουν μεταξύ τους σε σημαντικό βαθμό. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα εν λόγω στοιχεία δεν αρκούν ώστε η Επιτροπή να διαπιστώσει την παράβαση βάσει ουσιωδών και αξιόπιστων αποδεικτικών στοιχείων, όπως υποχρεούται.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, κατά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ, δεν αιτιολόγησε το ύψος του προστίμου που επέβαλε, κατά τη συνεκτίμηση της σοβαρότητας της παραβάσεως.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι θεώρησε εσφαλμένως την προσφεύγουσα και την εταιρία Lucite ανταγωνίστριες και όχι ως διαδοχικά μετέχουσες στην προσαπτόμενη σύμπραξη επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα να θεωρηθεί διπλή η επίπτωση στον ανταγωνισμό. Επιβλήθηκε, ως εκ τούτου, μεγαλύτερο συνολικό πρόβλημα στην προσφεύγουσα και στην Lucite, λόγω της μεταβιβάσεως της επιχειρήσεως και μόνον.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή προσαύξησε το πρόστιμο για αποτρεπτικούς λόγους εφαρμόζοντας εσφαλμένο κριτήριο, διότι στηρίχθηκε αποκλειστικά στο κύκλο εργασιών της προσφεύγουσας, χωρίς να λάβει υπόψη της τα σχετικά με την οικονομική δυνατότητά της στοιχεία. Επιπλέον, η προσαύξηση του προστίμου για αποτρεπτικούς λόγους είναι, κατά την προσφεύγουσα, δυσανάλογη σε σχέση με την προσαύξηση που επιβλήθηκε σε άλλον μετέχοντα στη σύμπραξη.

Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή εσφαλμένως αρνήθηκε να της αναγνωρίσει το ευεργέτημα της μη επιβολής προστίμου λόγω συνεργασίας εκτός του πλαισίου της ανακοινώσεως περί συνεργασίας⁽²⁾. Κατά την προσφεύγουσα, το αποδεικτικό υλικό που οικειοθελώς έθεσε στη διάθεση της Επιτροπής έχουν σημαντική προστιθέμενη αξία, κατά την έννοια της ανακοινώσεως περί συνεργασίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης, (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ 2002 C 45, σ. 3).

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2006 — Lucite International και Lucite International UK κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-216/06)**

(2006/C 237/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lucite International Ltd (Hampshire, Ηνωμένο Βασίλειο) και Lucite International UK (Lancashire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Thompson, QC, και S. Rose, Solicitor)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως COMP/F/38.645,
- να αντικαταστήσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 2, στοιχείο δ', της αποφάσεως [COMP/F/38.645] με το ποσό των 18 368 750 ή όποιο άλλο μικρότερο ποσό κρίνει εύλογο,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2006)2098 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2006 στην υπόθεση COMP/F/38.645 — Μεθακρυλικά, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν τα άρθρα 81 ΕΚ και 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, διότι μετέσχον σε σύμπραξη στον τομέα των μεθακρυλικών, η οποία συνίστατο σε διαβουλεύσεις για τις τιμές, σε σύναψη, εφαρμογή και παρακολούθηση της εφαρμογής συμφωνιών για τις τιμές υπό τη μορφή αυξήσεων των τιμών ή, τουλάχιστον, σταθεροποίησης των υφισταμένων τιμών, σε διαβουλεύσεις σχετικά με τη μετακύλιση επιπλέον κόστους υπηρεσιών στους καταναλωτές, σε ανταλλαγή εμπορικά σημαντικών και εμπιστευτικών συναφών στοιχείων σχετικών με εταιρίες ή/και με την αγορά και σε συμμετοχή σε τακτικές συναντήσεις και άλλες επαφές προς διευκόλυνση της παράνομης συμπεριφοράς.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η Επιτροπή, κατά τον υπολογισμό των επιβληθέντων στις προσφεύγουσες προστίμων, εφάρμοσε εσφαλμένως τις κατευθυντήριες γραμμές που έχει εκδώσει σχετικά με τη μέθοδο προσδιορισμού των προστίμων.

Πρώτον, η Επιτροπή, κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, δεν έλαβε υπόψη της τη φύση της εμπλοκής των προσφευγουσών στη σύμπραξη και το πόσο σημαντικό ρόλο είχαν στην υπονόμευση της συμπράξεως.

Δεύτερον, η Επιτροπή δεν έλαβε επαρκώς υπόψη της τις ελαφρυντικές περιστάσεις υπέρ των προσφευγουσών.

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 2006 — Neurim Pharmaceuticals (1991) κατά ΓΕΕΑ — Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS)**(Υπόθεση T-218/06)**

(2006/C 237/22)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd (Τελ Αβιβ, Ισραήλ) (Εκπρόσωπος: M. Kinkeldey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 2ας Ιουνίου 2006 — υπόθεση R 74/2006-1
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «Neurim PHARMACEUTICALS» για προϊόντα των κλάσεων 5 και 10.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το λεκτικό σήμα «EURIM-PHARM» (κοινοτικό σήμα αριθ. 667 899 και εθνικό σήμα) και το διακριτικό σημείο «Eurim-Pharm GmbH» για προϊόντα της κλάσεως 5.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Δέχεται την ανακοπή και απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 59 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾, των κανόνων 48, 49 και 96 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 ⁽²⁾ και των άρθρων 78 και 78α του κανονισμού 40/94, καθώς και παραβίαση των αρχών της αυτοδεσμεύσεως του ΓΕΕΑ και της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995 περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 300, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2006 — PTV κατά ΓΕΕΑ (map&guide travelbook)

(Υπόθεση T-219/06)

(2006/C 237/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PTV Planung Transport Verkehr AG (Καρλσρούη, Γερμανία) (Εκπρόσωπος: F. Nielsen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς της 8ης Ιουνίου 2006 (υπόθεση R 1174/2005-1).
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «map&guide travelbook» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 42.

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Το αιτούμενο σήμα διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1).

Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2006 — Hipp & Co κατά ΓΕΕΑ — Laboratorios Ordesa (BEBIMIL)

(Υπόθεση T-221/06)

(2006/C 237/24)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hipp & Co (Kommanditgesellschaft) (Sachseln, Ελβετία) (Εκπρόσωπος: M. Kinkeldey, lawyer)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Laboratorios Ordesa S. L. (Saint Boi de Llobregat, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς της 2ας Ιουνίου 2006 (Υπόθεση R 571/2005-1),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: κοινοτικό λεκτικό σήμα «BEBIMIL» για προϊόντα των κλάσεων 5, 29, 30 και 32 αντιστοίχως.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Laboratorios Ordesa S. L.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Κοινοτικό και εθνικό λεκτικό σήμα «BLEMIL» για αγαθά των κλάσεων 5 και 29, 6 και 32 αντιστοίχως.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή έγινε εν μέρει δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου. Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει την έλλειψη ομοιότητας μεταξύ των δύο σημάτων σε σχέση με το οικείο καταναλωτικό κοινό, καθώς και τις ηχητικές, οπτικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ του προγενέστερου σήματος και αυτού του οποίου ζητείται η καταχώριση.

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 24ης Ιουλίου 2006 — ΑΙΤΕC κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-371/05) ⁽¹⁾

(2006/C 237/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 296 της 26.11.2005.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Ιουνίου 2006 — Παύλος Λογγινίδης κατά Cedefor

(Υπόθεση F-74/06)

(2006/C 237/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Παύλος Λογγινίδης (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα)
(Εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης και Ν. Κεραμιδάς, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης (Cedefor).

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή του Cedefor της 30ής Νοεμβρίου 2005, με την οποία λύθηκε η σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου του προσφεύγοντος-ενάγοντος,
- να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή του Cedefor της 10ης Μαρτίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος-ενάγοντος να ανασταλεί η εκτέλεση της ως άνω αποφάσεως,
- να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή του Cedefor 9ης Δεκεμβρίου 2005, με την οποία ο προσφεύγων-ενάγων υποβιβάστηκε από τη θέση του προϊστάμενου της υπηρεσίας νομικών υποθέσεων και διαχειρίσεως συμβάσεων σε θέση συμβούλου του Cedefor,
- να ακυρώσει την απόφαση της 24ης Μαΐου 2006, με την οποία η επιτροπή προσφυγών του Cedefor απέρριψε τη διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει ο προσφεύγων-ενάγων με αίτημα την ακύρωση των τριών ως άνω αποφάσεων, καθόσον η απόφαση αυτή περιέχει τους λόγους για τους οποίους η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) κατήγγειλε τη σύμβαση του προσφεύγοντος-ενάγοντος,
- να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία ο διευθυντής του Cedefor τροποποίησε τη σύνθεση της επιτροπής προσφυγών,
- να ακυρώσει την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2005, με την οποία η επιτροπή προσφυγών τροποποίησε τον κανονισμό διαδικασίας,
- να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής προσφυγών του Cedefor της 10ης Μαρτίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση που είχε υποβάλει ο προσφεύγων-ενάγων με αίτημα την ακύρωση των προαναφερθεισών αποφάσεων της 11ης Νοεμβρίου 2005 και της 14ης Νοεμβρίου 2005,
- να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή του Cedefor της 28ης Απριλίου 2006, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα

του προσφεύγοντος-ενάγοντος να παύσει ο αναπληρωτής διευθυντής του Cedefor να προϊστάται της διοικητικής έρευνας που αφορά τον ίδιο και τον προσφεύγοντα-ενάγοντα,

- να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής προσφυγών του Cedefor της 9ης Μαρτίου 2006, επί της συναφούς διοικητικής ενστάσεως άλλου υπαλλήλου του Cedefor, κατά το μέτρο που η εν λόγω απόφαση θίγει τη φήμη του προσφεύγοντος-ενάγοντος και την επαγγελματική του ακεραιότητα,
- να υποχρεώσει το Cedefor να αποκαταστήσει την οικονομική ζημία που προκάλεσε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα η προαναφερθείσα απόφαση της 30ής Νοεμβρίου και η οποία συνίσταται στην απώλεια του βασικού μισθού, επιδομάτων και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων,
- να υποχρεώσει το Cedefor να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα 50 000 ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που του προκάλεσαν οι προαναφερθείσες αποφάσεις της 30ής Νοεμβρίου 2005 και της 9ης Μαρτίου 2006,
- να υποχρεώσει το Cedefor να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που του προκάλεσε η προαναφερθείσα απόφαση της 11ης Νοεμβρίου 2005,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την απόφαση της 30ής Νοεμβρίου 2005, η διευθύντρια του Cedefor κατήγγειλε τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μεταξύ του προσφεύγοντος-ενάγοντος και του Cedefor. Κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, η απόφαση υπερβαίνει τα όρια της διακριτικής ευχέρειας της ΑΔΑ και εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας, κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος ακροάσεως και στηρίζεται σε αντιφατική αιτιολογία.

Κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, από τις διευκρινίσεις που έδωσε η ΑΔΑ στο πλαίσιο της εξέτασεως της διοικητικής ενστάσεως προκύπτει ότι ο λόγος της απολύσεως πρέπει να αναζητηθεί στην πρόταση που έγινε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τον Αύγουστο του 2005 να μην ανανεώσει τη σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου μιας υπαλλήλου, προϊστάμενος της οποίας ήταν ο προσφεύγων-ενάγων. Η ΑΔΑ, μετά την ανανέωση του διευθύνοντος το Cedefor προσωπικού, επαναπροσέλαβε την εν λόγω υπάλληλο και απέλυσε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα. Η ΑΔΑ έλαβε τις αποφάσεις αυτές κατόπιν προδήλως εσφαλμένης εκτίμησης των περιστάσεων, η δε απόφαση για απόλυση του προσφεύγοντα-ενάγοντα είναι κατάφωρα αντίθετη στο συμφέρον της υπηρεσίας.

Περαιτέρω, ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι οι λοιπές προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν κατά παράβαση των διατάξεων που διέπουν τις εσωτερικές νομικές διαδικασίες του Cedefor και, ειδικότερα, των διατάξεων που διέπουν τη λειτουργία της επιτροπής προσφυγών, καθώς και των διατάξεων που διέπουν τις διοικητικές έρευνες και τις πειθαρχικές διαδικασίες.

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί επίσης να αποζημιωθεί για την παράνομη καταγγελία της συμβάσεώς του. Τέλος, ζητεί από το Cedefop, βάσει των διατάξεων περί εξωσυμβατικής ευθύνης των κοινοτικών οργάνων, αποκατάσταση της βλάβης που ισχυρίζεται ότι υπέστη η προσωπικότητά του και η επαγγελματική του φήμη λόγω της αποφάσεως περί απολύσεώς του και λόγω της αποφάσεως που εξέδωσε η επιτροπή προσφύγων επί της ενστάσεως της ως άνω υπαλλήλου.

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2006 — Τσιριμώκος κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-76/06)

(2006/C 237/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ιωάννης Τσιριμώκος (Senningerberg, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J. Choucroun, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2005 που επικυρώθηκε στις 19 Απριλίου 2006·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, μόνιμος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από 1ης Μαΐου 1981, ζήτησε, με αίτηση της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, να εργάζεται με μειωμένο ωράριο για την προετοιμασία της συνταξιοδοτήσεώς του, δυνάμει του άρθρου 55α του ΚΥΚ και του άρθρου 4 του παραρτήματος IV bis του ΚΥΚ. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του βασικού μισθού που εδικαιούτο ο προσφεύγων, η διοίκηση δεν έλαβε υπόψη της τα συντάξιμα έτη που είχε συμπληρώσει ο προσφεύγων προτού προσληφθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται τρεις λόγους αντλούμενους:

- ο πρώτος, από την παράβαση του άρθρου 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- ο δεύτερος, από την παράβαση του καθήκοντος αρωγής·

- ο τρίτος, από την παράβαση του καθήκοντος προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Προσφυγή της 18ης Ιουλίου 2006 — Κολοβέα κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-77/06)

(2006/C 237/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Φωτεινή Κολοβέα (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: J. Choucroun, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 που επικυρώθηκε στις 19 Απριλίου 2006·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσλήφθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ως έκτακτη υπάλληλος βαθμού B5 την 1η Μαΐου 1981. Στις 4 Αυγούστου 2005, η προσφεύγουσα ζήτησε να εργάζεται με μειωμένο ωράριο για την προετοιμασία της συνταξιοδοτήσεώς της, δυνάμει του άρθρου 55α του ΚΥΚ και του άρθρου 4 του παραρτήματος IV bis του ΚΥΚ. Κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του βασικού μισθού που εδικαιούτο η προσφεύγουσα, η διοίκηση δεν έλαβε υπόψη της τα συντάξιμα έτη που είχε συμπληρώσει η προσφεύγουσα προτού προσληφθεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους αντλούμενους:

- ο πρώτος, από την παράβαση του άρθρου 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- ο δεύτερος, από την παράβαση του καθήκοντος αρωγής·
- ο τρίτος, από την παράβαση του καθήκοντος προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

**Προσφυγή-αγωγή της 20ής Ιουλίου 2006 — Suhadolnik
κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**

(Υπόθεση F-78/06)

(2006/C 237/29)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Simona Suhadolnik (Howald, Λουξεμβούργο) (Εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Jaume και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) του Δικαστηρίου, με την οποία απορρίπτεται η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας,
- να ακυρώσει την απόφαση περί μονιμοποιήσεως της 22ας Ιουλίου 2005, κατά το μέτρο που ορίζει την κατάταξη της προσφεύγουσας-ενάγουσας σε βαθμό βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) και την κατάταξή της σε κλιμάκιο βάσει της νέας διατύπωσης του άρθρου 32 ΚΥΚ,
- να ανακατατάξει την προσφεύγουσα-ενάγουσα, αναδρομικώς από την ημέρα αναλήψεως των καθηκόντων της, στον βαθμό C*3 ή τουλάχιστον στον βαθμό C*2, καθώς και στο κλιμάκιο που αντιστοιχεί στην επαγγελματική της κατάρτιση και πείρα και στο οποίο η προσφεύγουσα-ενάγουσα θα κατατασσόταν αν είχε διοριστεί πριν την 1η Μαΐου 2004,
- να υποχρεώσει το καθού να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα (τόκοι υπερημερίας, ζημία στην επαγγελματική εξέλιξη, συνταξιοδοτικά δικαιώματα κ.λπ.),
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τόκους υπερημερίας από την έκδοση της αποφάσεως,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της ΑΔΑ της 22ας Ιουλίου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα, επιτυχούσα του γενικού διαγωνισμού EPSO/C/9/03, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεων δακτυλογράφων (C5/C4) κυπριακής, τσεχικής, εσθονικής, ουγγρικής, λιθουανικής, λεττονικής, μαλτέζικης, πολωνικής, σλοβενικής και σλοβακικής εθνικότητας (¹), διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και κατατάχθηκε στον βαθμό C*1, κλιμάκιο 1.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικρίνει την κατάταξή της στον συγκεκριμένο βαθμό και κλιμάκιο και βάλλει αφενός κατά του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII ΚΥΚ, βάσει του οποίου η ΑΔΑ όρισε την κατάταξή της σε βαθμό, και αφετέρου κατά του άρθρου 32 ΚΥΚ, όπως πλέον ισχύει, βάσει του οποίου η ΑΔΑ όρισε την κατάταξή της σε κλιμάκιο.

Όσον αφορά την κατάταξη σε βαθμό, η προσφεύγουσα-ενάγουσα επικαλείται κυρίως ότι το άρθρο 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII ΚΥΚ, το οποίο διέπει την κατάσταση των υπαλλήλων που περιλαμβάνονται σε κατάλογο επιτυχόντων, δεν έχει εφαρμογή σε επιτυχόντες διαγωνισμού, διότι αυτοί δεν μπορούν να θεωρηθούν υπάλληλοι.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας του άρθρου 12, παράγραφος 3, του παραρτήματος XIII ΚΥΚ, προβάλλοντας μεταξύ άλλων ότι η διάταξη αυτή παραβιάζει: i) την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, ii) την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, iii) τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου, iv) την αρχή της αναλογικότητας, v) την αρχή της χρηστής διοικήσεως και το καθήκον αρωγής, vi) το άρθρο 13 ΚΥΚ, vii) το άρθρο 10 ΚΥΚ.

Όσον αφορά την κατάταξη σε κλιμάκιο, η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί ότι η ΑΔΑ παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι δεν ευδοδότηκε η εύλογη προσδοκία της προσφεύγουσας-ενάγουσας ότι, λόγω της επαγγελματικής της πείρας, θα αναγνωριστεί η προϋπηρεσία της κατ' εφαρμογή του άρθρου 32 ΚΥΚ ως ίσχυε πριν την 1η Μαΐου 2004.

(¹) EE C 120 της 22.5.2003, σ. 30

Προσφυγή της 24ης Ιουλίου 2006 — Calò κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-79/06)

(2006/C 237/30)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Giuseppe Calò (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) (Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του γενικού διευθυντή της Στατιστικής Υπηρεσίας (DG Eurostat), αφενός, περί αναδιοργανώσεως της εν λόγω γενικής διευθύνσεως με την έκδοση πράξεων μεταθέσεως διευθυντών και, αφετέρου, περί απορρίψεως του αιτήματος του προσφεύγοντος να τοποθετηθεί σε μία από τις θέσεις διευθυντή που είναι ή πρόκειται να καταστούν κενές
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της καθής, αφού προσέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αφενός την απόφαση επανατοποθετήσεώς του στη θέση του κυρίου συμβούλου της γενικής διεύθυνσεως όπου υπηρετεί⁽¹⁾ και αφετέρου την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητά του για τη θέση διευθυντή στην ίδια γενική διεύθυνση⁽²⁾, βάλλει τώρα κατά των αποφάσεων με τις οποίες η καθής, στο πλαίσιο της αναδιοργάνωσης της Στατιστικής Υπηρεσίας, απέρριψε την υποψηφιότητά του για τη θέση του διευθυντή, για την πλήρωση της οποίας εκδόθηκε η προκήρυξη COM/2006/164, και διόρισε άλλον υποψήφιο.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει i) παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, ii) του άρθρου 27 ΚΥΚ και iii) των κανόνων συμπεριφοράς για την πλήρωση θέσεων στους βαθμούς Α1 και Α2, τους οποίους ενέκρινε η καθής, όπως οι κανόνες αυτοί διευκρινίζονται και επικυρώνονται με το συνοπτικό έγγραφο σχετικά με την ακολουθητέα πολιτική όσον αφορά τους ανώτερους υπαλλήλους, το οποίο ενέκρινε η προσφεύγουσα στις 26 Οκτωβρίου 2004.

(1) Υπόθεση T-118/04 (ΕΕ C 118 της 30.04.2004, σ. 47).

(2) Υπόθεση T-134/04 (ΕΕ C 146 της 29.05.2004, σ. 6).

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2006 — Schell κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-83/06)

(2006/C 237/31)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Arno Schell (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τους καταλόγους των προαχθέντων κατά τις προαγωγές του 2004 και του 2005 υπαλλήλων, κατά το μέτρο που δεν περιλαμβάνουν το όνομα του προσφεύγοντος και, παρεμπιπτόντως, να ακυρώσει τις προπαρασκευαστικές πράξεις των εν λόγω αποφάσεων,
- επικουρικός, να ακυρώσει την απονομή μορίων προαγωγής κατά τις ως άνω προαγωγές καθόσον αφορά τον προσφεύγοντα,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως που αντλούνται:

- ο πρώτος από παράβαση του άρθρου 45 ΚΥΚ,
- ο δεύτερος από παράβαση των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου αυτού,
- ο τρίτος από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων,
- ο τέταρτος από παράβαση του διοικητικού οδηγού «Περί αξιολογήσεως και προαγωγών των υπαλλήλων» και των οδηγιών που εκδόθηκαν εν συνεχεία,
- ο πέμπτος από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των αυθαίρεσών και της αρχής της απαγορεύσεως της καταχρήσεως εξουσίας, καθώς και από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως,
- ο έκτος από παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του κανόνα «patere legem quam ipse fecisti»,
- ο έβδομος από παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή/αγωγή της 28ης Ιουλίου 2006 — Bellantone κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-85/06)

(2006/C 237/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Gerardo Bellantone (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) (Εκπρόσωποι: T. Bontinck, J. Feld, δικηγόροι)

Καθού/εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου της 30ής Μαρτίου 2006, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος με αίτημα την καταβολή του υπολοίπου της συμπληρωματικής αποζημιώσεως λόγω καταγγελίας της συμβάσεως, του επιδόματος αποχωρήσεως και της ημερησίας αποζημιώσεως·
- να υποχρεώσει το καθού/εναγόμενο (στο εξής: καθού) να καταβάλει i) 20 751,45 ευρώ ως συμπληρωματική αποζημίωση λόγω καταγγελίας της συμβάσεως, ii) 39 247,74 ευρώ, ποσό που αναλογεί στο επίδομα αναχωρήσεως που θα δικαιούταν ο προσφεύγων, iii) 8 467,02 ευρώ για ημερησίες αποζημιώσεως·
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει τόκους υπερημερίας μέχρι την καταβολή [των ως άνω ποσών].

- να διατάξει τη διόρθωση της διατυπώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την έλλειψη οποιασδήποτε αναφοράς του προσφεύγοντος στην απειλή ενδεχόμενης απολύσεώς του από το καθού·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, πρώην έκτακτος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου με βαθμό Α*8, διορίστηκε από το εν λόγω όργανο ως δόκιμος υπάλληλος με βαθμό Α*5, χωρίς να ζητηθεί προηγουμένως η συναίνεσή του.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το καθού υπέπεσε σε πταίσματα που στοιχειοθετούν τόσο την ενδοσυμβατική όσο και την εξωσυμβατική ευθύνη του. Ο προσφεύγων προβάλλει με την προσφυγή του παράβαση του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς του προσωπικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου, παράβαση του άρθρου 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και προσβολή των γενικών αρχών του δικαίου δημοσίας διοικήσεως περί χρηστής διοικήσεως, δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και διατηρήσεως των κεκτημένων δικαιωμάτων.

Προσφυγή/αγωγή της 28ης Ιουλίου 2006 — Vereecken κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-86/06)

(2006/C 237/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Marc Vereecken (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Jaume και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

κυρίως:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος, από κοινού με την άρνηση της ΑΔΑ να συμπεριλάβει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στον κατάλογο των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Α*9 κατά τις προαγωγές του 2005, άρνηση που απορρέει εμμέσως από το δελτίο διοικητικής πληροφόρησης αριθ. 85/2005 της 23ης Νοεμβρίου 2005, καθώς και με τις εκθέσεις εξελίξεως σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος για τα έτη 2003 και 2005,

- να επισημάνει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, και ιδίως η ανακατάταξη του προσφεύγοντος-ενάγοντος στον βαθμό Α*9 με ισχύ από την 1η Μαρτίου 2005,

επικουρικώς

- να υποχρεώσει την καθής να θεωρήσει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα προακτέο στον βαθμό Α*9 κατά τις επόμενες προαγωγές,
- να υποχρεώσει την καθής να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων εξαιτίας της μη προαγωγής του στον βαθμό Α*9 από την 1η Μαρτίου 2005,
- να υποχρεώσει την καθής να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων λόγω της μη καταρτίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας 1997-1999 και της καθυστερημένης καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας 1999-2001 και των εκθέσεων εξελίξεως σταδιοδρομίας του 2003 και του 2004,

και σε κάθε περίπτωση

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους, οι οποίοι ομοιάζουν πολύ με τον πρώτο, τον τρίτο και τον τέταρτο λόγο που προβάλλονται με την προσφυγή που έχει ασκήσει ο ίδιος στην υπόθεση F-17/06 (1).

(1) EE C 96 A της 22.4.2006, σ. 39.

Προσφυγή/αγωγή της 3ης Αυγούστου 2006 — Manté κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-87/06)

(2006/C 237/34)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Thierry Manté (Woluwe Saint Pierre, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) του Συμβουλίου της 22ας Αυγούστου 2005 να μην χορηγήσει στον προσφεύγοντα αποζημίωση πρώτης εγκατάστασης και να διατάξει την επιστροφή της,

- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας, ποσό ίσο με τα ποσά της αποζημίωσης πρώτης εγκατάστασης που θα επιστραφούν μέχρι την ημέρα εκδόσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, προσαυξημένο κατά το ισχύον τότε επιτόκιο,
- να υποχρεώσει το καθού να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ήλθε στις Βρυξέλλες το 2004 ως εθνικός εμπειρογνώμων αποσπασμένος στο Συμβούλιο και, εν συνεχεία, διορίστηκε υπάλληλος στο ίδιο κοινοτικό όργανο. Το Συμβούλιο, αφού του κατέβαλε αποζημίωση πρώτης εγκατάστασης, αποφάσισε ότι δεν τη δικαιούται και διέταξε την επιστροφή της.

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους, αντλούμενους:

- ο πρώτος από προσβολή του δικαιώματός του στην καταβολή αποζημίωσης πρώτης εγκατάστασης, δικαίωμα που απορρέει από το άρθρο 5, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του παραρτήματος VII ΚΥΚ,
- ο δεύτερος από παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία επιβάλλουν τα άρθρα 20, παράγραφος 2, και 90, παράγραφος 1, ΚΥΚ,
- ο τρίτος από παραβίαση των προϋποθέσεων που θέτει το άρθρο 85, παράγραφος 1, ΚΥΚ όσον αφορά την εκ μέρους της διοίκησης αξίωση για επιστροφή της αποζημίωσης πρώτης εγκατάστασης.

Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Nolin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-89/06)

(2006/C 237/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Michel Nolin (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση και τη ρητώς διατυπωθείσα πρόθεση του γενικού διευθυντή της νομικής υπηρεσίας, που ελήφθησαν δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, και του άρθρου 5, παράγραφος 7, αντίστοιχα, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του ΚΥΚ που θεσπίστηκαν με απόφαση της

Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2004 (ΓΕΔ), με τις οποίες δεν χορηγείται στον προσφεύγοντα κανένα μόριο προτεραιότητας από τη γενική διεύθυνση (point de priorité de la direction générale, στο εξής: PPDG) στο πλαίσιο των προαγωγών του 2005, όπως οι αποφάσεις αυτές επικυρώθηκαν και κατέστησαν οριστικές με την απόφαση του Γενικού Διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως, που ελήφθη δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 2, των ΓΕΔ και με την οποία απορρίφθηκε η από 26 Σεπτεμβρίου 2005 ένστασή του·

- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως, που ελήφθη δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφος 2, των ΓΕΔ, με την οποία δεν χορηγείται στον προσφεύγοντα κανένα μόριο προτεραιότητας ως αναγνώριση της εργασίας που παρέσχε προς το συμφέρον της υπηρεσίας (point de priorité à l'intérêt de l'institution, στο εξής: PPII) κατά τις προαγωγές του 2005·

- να ακυρώσει τον κατάλογο των υπαλλήλων στους οποίους χορηγήθηκαν μόρια PPII, τον κατάλογο προακτέων υπαλλήλων στον βαθμό A*12 κατά τις προαγωγές του 2005 και τον κατάλογο των προαχθέντων στον βαθμό A*13 υπαλλήλων κατά τις προαγωγές της ίδιας περιόδου·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει κατ' αρχάς ότι εφαρμόζοντας τις ΓΕΔ κατά τις προαγωγές του 2005, η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στον βαθμό που οι εν λόγω διατάξεις θεσπίστηκαν στα τέλη του Δεκεμβρίου 2004.

Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση να μην του χορηγηθεί κανένα μόριο PPDG, ενώ είχε λάβει την υψηλότερη για τον βαθμό και την υπηρεσία του βαθμολογία για την περίοδο από τον Ιούλιο 2001 έως τον Δεκέμβριο 2003, παραβιάζει το άρθρο 45 του ΚΥΚ και τις ΓΕΔ, βάσει των οποίων επιβάλλεται να αποτελεί η αξία του υπαλλήλου το καθοριστικό κριτήριο για τη χορήγηση των μορίων αυτών, και υποπίπτει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Επιπλέον, ο προσφεύγων εκτιμά ότι, στον βαθμό που τα μόρια PPDG δεν χορηγήθηκαν ως ανταμοιβή της αξίας του, η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

Στη συνέχεια, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η απόφαση να μην του χορηγηθεί κανένα μόριο PPII είναι παράνομη, λαμβανομένου υπόψη ότι η υποψηφιότητά του ως μέλους επιτροπής διαγωνισμού είχε γίνει δεκτή. Υφίσταται επομένως παράβαση του άρθρου 5 του ΚΥΚ και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

Τέλος, κατά τον προσφεύγοντα, πρέπει επίσης να ακυρωθούν οι κατάλογοι που αναφέρονται στην τρίτη περίπτωση ανωτέρω, αφενός, λόγω των πλημμελειών των προσβαλλόμενων αποφάσεων και, αφετέρου, λόγω του παράνομου χαρακτήρα ορισμένων άρθρων των ΓΕΔ. Συγκεκριμένα, ο προσφεύγων εκτιμά ότι:

- το άρθρο 9 των ΓΕΔ, προβλέποντας τη χορήγηση μορίων PPII για ορισμένες πρόσθετες εργασίες που παρέχονται προς το συμφέρον της υπηρεσίας οι οποίες έχουν ήδη ληφθεί υπόψη κατά τη βαθμολογία και τη χορήγηση των μορίων PPDG, συνιστά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και παραβιάζει τις αρχές της εξελίξης στη σταδιοδρομία και της ίσης μεταχείρισης·

- το άρθρο 13, παράγραφος 3, των ΓΕΔ, προβλέποντας για τις προαγωγές του 2005 τη χορήγηση μεταβατικών μορίων προτεραιότητας αποκλειστικά βάσει της αρχαιότητας στον βαθμό, συνιστά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ·
- το άρθρο 6, παράγραφος 2, των ΓΕΔ, προβλέποντας ευνοϊκότερο μισθό για τους υπαλλήλους των γενικών διευθύνσεων και τις υπηρεσίες με περιορισμένο προσωπικό συμπεριλαμβανομένων των μελών των γραφείων, συνιστά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και παραβιάζει τις αρχές της εξελίξης στη σταδιοδρομία και της ίσης μεταχείρισης.

Προσφυγή/αγωγή της 11 Αυγούστου 2006 — Nolin κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-91/06)

(2006/C 237/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων(ουσα)/ενάγων(ουσα): Michel Nolin (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- την ακύρωση της αποφάσεως του δευτεροβάθμιου εκτιμητή της 8ης Απριλίου 2006, με την οποία καταρτίστηκε η έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος για την περίοδο αξιολογήσεως 2005·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η καθής διέπραξε νομικό σφάλμα, στον βαθμό που ο εκτιμητής δεν ανέφερε ορισμένα καθήκοντά του και ορισμένα σημαντικά στοιχεία της δραστηριότητάς του και δεν παρέδωσε κανένα σχόλιο για τα καθήκοντα αυτά στην έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας. Η κατάσταση αυτή έχει ως αποτέλεσμα σοβαρές ανακολουθίες και κενά που ισοδυναμούν με πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως κατά τη στάθμιση των στοιχείων που είναι χρήσιμα για την αξιολόγησή του.

Εξάλλου, ο προσφεύγων θεωρεί ότι, παρά τις δύο τροποποιήσεις σε σχέση με την περίοδο αναφοράς 2003 στις οποίες προέβη ο εκτιμητής με τα σχόλιά του, επανέλαβε κατ' ουσία την έκθεση βαθμολογίας του προσφεύγοντος του προηγούμενου έτους, κατά παράβαση του άρθρου 5 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 43 του ΚΥΚ, διότι είχαν επέλθει σημαντικές αλλαγές στα καθήκοντά του και διότι η επανάληψη της εκθέσεως βαθμολογίας έγινε χωρίς τη συναίνεση του ενδιαφερόμενου.

Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 — Antas κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-92/06)

(2006/C 237/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Magdalena Antas (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου περί απορρίψεως του αιτήματός της προς αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη λόγω διαδοχικών λαθών του οργάνου·
- να τάξει στους διαδίκους προθεσμία ώστε να τους επιτρέψει να συμφωνήσουν ως προς το δίκαιο ύψος της αποζημιώσεως της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εισήλθε στην υπηρεσία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου ως επικουρική υπάλληλος την 1η Νοεμβρίου 2003 και η σύμβασή της έληξε στις 31 Μαρτίου 2005. Από 1ης Ιανουαρίου 2005, ήτοι για τους τρεις τελευταίους μήνες της συμβάσεώς της, το Συμβούλιο την ασφάλισε αυτεπαγγέλτως στο βελγικό υποχρεωτικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως. Στη συνέχεια, το Συμβούλιο ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την υπαγωγή της στο εν λόγω σύστημα αναδρομικώς από της εισόδου της στην υπηρεσία. Ωστόσο, κατά την προσφεύγουσα, λόγω της καθυστερημένης υπαγωγής της στο βελγικό σύστημα, δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις εισπράξεως των βελγικών επιδομάτων ανεργίας, τα οποία προβλέπει το βελγικό βασιλικό διάταγμα της 25ης Νοεμβρίου 1991 περί ρυθμίσεως των θεμάτων ανεργίας (1). Ως εκ τούτου, δεν μπόρεσε να αποδείξει ότι διέθετε επαρκείς πόρους για να της χορηγηθεί άδεια παραμονής στη βελγική επικράτεια για χρονικό διάστημα άνω του τριμήνου, σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 2004/38/EK (2). Εξάλλου, η καθυστερημένη υπαγωγή της στο βελγικό σύστημα της στήριξε το πλεονέκτημα του παραρτήματος XII της Συνθήκης Προσχωρήσεως της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που θα της είχε επιτρέψει την πρόσβαση στη βελγική αγορά εργασίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται, πρώτον, παράβαση του άρθρου 70 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό, το οποίο προβλέπει την υποχρέωση του οργάνου να ασφαρίζει τον επικουρικό υπάλληλο σε υποχρεωτικό σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως και να αναλαμβάνει την καταβολή των εργοδοτικών εισφορών που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση των άρθρων 4 και 8 του βελγικού βασιλικού διατάγματος της 5ης Νοεμβρίου 2002 το οποίο προβλέπει την άμεση δήλωση απασχολήσεως ⁽³⁾.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

⁽¹⁾ Moniteur belge της 31ης Δεκεμβρίου 1991, σ. 29888.

⁽²⁾ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ L 158, σ. 77).

⁽³⁾ Moniteur belge της 20ής Νοεμβρίου 2002, σ. 51778.

φιότητα του για τη θέση την οποία αφορούσε η ανακοίνωση κενής θέσεως COM/229/04, ήτοι τη θέση προϊστάμενου της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στο Μαρόκο ⁽¹⁾. Η υποψηφιότητά του έγινε δεκτή και ο προσφεύγων διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος καταταγείς στον βαθμό Α*14, κλιμάκιο 2.

Με την προσφυγή του, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, στο μέτρο που διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος στον ίδιο βαθμό και αμέσως μετά την περίοδο κατά την οποία υπηρετούσε ως έκτακτος υπάλληλος, η Επιτροπή όφειλε να τον κατατάξει στον βαθμό Α*14, κλιμάκιο 8, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 32, παράγραφος 3, του ΚΥΚ. Μη χορηγώντας του το πλεονέκτημα που προβλέπει η διάταξη αυτή, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 246 Α της 5.10.2004, σ. 1.

Προσφυγή της 16ης Αυγούστου 1006 — Dethomas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-93/06)

(2006/C 237/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bruno Dethomas (Ραμπάτ, Μαρόκο) (εκπρόσωποι: S.Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής 11 Ιανουαρίου 2006, με την οποία ο προσφεύγων διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ως προϊστάμενος της αντιπροσωπείας της Επιτροπής στο Μαρόκο στη Γενική Διεύθυνση «Εξωτερικές σχέσεις», καθόσον με την απόφαση αυτή κατατάσσεται στον βαθμό Α*14, κλιμάκιο 2·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το χρονικό διάστημα που υπηρετούσε ως έκτακτος υπάλληλος βαθμού Α*14, κλιμάκιο 8, ο προσφεύγων υπέβαλε την υποψη-

Προσφυγή/αγωγή της 11ης Αυγούστου 2006 — F κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-94/06)

(2006/C 237/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: F (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: J. Van Rossum, S. Orlandi, και J.-N. Louis, avocats]

Καθής-εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση της διευθύντριας της DG ADMIN/C «Κοινωνική πολιτική, προσωπικό Λουξεμβούργου, υγεία, υγιεινή» της 23ης Φεβρουαρίου 2006, περί συνταξιοδοτήσεως του προσφεύγοντος-εναγόντος και περί αναδρομικής αναγνώρισεως σ' αυτόν, από την 1η Φεβρουαρίου 2002, δικαιώματος σε επίδομα αναπηρίας καθοριζόμενο βάσει των διατάξεων του άρθρου 78, εδάφιο 2, του ΚΥΚ·
- να υποχρεωθεί η καθής-εναγόμενη να καταβάλει στον προσφεύγοντα-εναγόντα ποσό ex aequo et bono ύψους 15 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την καθής-εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει επιχειρήματα παρόμοια με αυτά που προέβαλε στο πλαίσιο της υποθέσεως F-44/06 ⁽¹⁾, που άσκησε ο ίδιος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 154 της 1.7.2006, σ. 25.

Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2006 –Taruffi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-95/06)

(2006/C 237/40)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Adrien Taruffi (Schouweiler, Λουξεμβούργο)
(Εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και E. Marchal, avocats)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει τον παράνομο χαρακτήρα του άρθρου 4, παράγραφος 1, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) που θέσπισε η Επιτροπή με απόφαση της 23ης Δεκεμβρίου 2004,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής περί καθορισμού των μορίων προαγωγής και των μορίων προτεραιότητας που έλαβε ο προσφεύγων κατά τις προαγωγές του 2004 και του 2005, καθώς και τις αποφάσεις να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον κατάλογο προακτών που κατάρτισε η επιτροπή προαγωγών και στον κατάλογο προαχθέντων στον βαθμό B*10 υπαλλήλων κατά τις προαγωγές του 2004,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του ο προσφεύγων προβάλλει ότι δεν έγινε πραγματική εξέταση των προσόντων του στο πλαίσιο της αξιολογήσεως στην οποία προέβη η επιτροπή προαγωγών, κατόπιν της θετικής απαντήσεως της διοικήσεως στην πρώτη διοικητική ένστασή του.

Όσον αφορά τις προαγωγές του 2004, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως συνιστάμενη στο ότι, κατά τις προαγωγές του 2004, έγινε σύγκριση των προσόντων του με εκείνα των υπαλλήλων που υπάγονται στον προϋπολογισμό

«έρευνα», ενώ, κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα, ο ίδιος υπαγόταν στον προϋπολογισμό «λειτουργία».

Όσον αφορά τις προαγωγές του 2005, ο προσφεύγων θεωρεί παράνομη την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 1, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων που ακολούθησε η Επιτροπή, σύμφωνα με την οποία, καίτοι ο προσφεύγων είχε ενταχθεί σε δύο διαφορετικές γενικές διευθύνσεις και παρά το γεγονός ότι, για το πρώτο τμήμα του 2004, είχε καταρτιστεί ενδιάμεση έκθεση περιλαμβάνουσα τη χορήγηση μορίων προαγωγής, εντούτοις μόνον η γενική διεύθυνση που είναι αρμόδια για την κατάρτιση της τελικής εκθέσεως είναι αρμόδια και για τη χορήγηση των μορίων προτεραιότητας.

Εν γένει, ο προσφεύγων φρονεί ότι οι προσφεύγουσες εκδόθηκαν κατά παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ, διότι ως αποφασιστικό κριτήριο προκρίθηκε η αρχαιότητα και όχι τα προσόντα.

Αγωγή του G κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 10 Αυγούστου 2006

(Υπόθεση F-96/06)

(2006/C 237/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγων: G (Port-Vendres, Γαλλία) [εκπρόσωποι: B. Cambier και L. Cambier, δικηγόροι]

Εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του ενάγοντος

Ο ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να κρίνει ότι η εναγομένη είναι υπεύθυνη για τα σφάλματα που διέπραξε σε βάρος του ενάγοντος·
- Να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα και την οικογένειά του το προσωρινό ποσό των 1 581 801 ευρώ, που αντιστοιχεί στο ήμισυ της ζημίας που προκλήθηκε από όλα τα σφάλματα που διέπραξε η Επιτροπή, οι υπάλληλοί της, οι εντεταλμένοι της και/ή άλλοι οργανισμοί που εξαρτώνται από αυτή-, το δε άλλο ήμισυ πρέπει να διευκρινιστεί με τη βοήθεια εμπειρογνώμονα·
- Να υποχρεώσει την εναγομένη να καταβάλει τόκους 8 % επί του συνόλου των προαναφερθέντων ποσών, από τις 23 Νοεμβρίου 1999, ημερομηνία ολοκλήρωσης της πρώτης εκθέσεως εσωτερικής έρευνας που διεξήγαγε η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την καταπολέμηση της απάτης (OLAF) και στην οποία εμφανίζονται οι πρώτες ενδείξεις μεροληψίας ως προς τον ενάγοντα, ή, επικουρικώς, από τις 29 Ιουνίου 2005, ημερομηνία κατά την οποία ο ενάγων άσκησε αγωγή αποζημιώσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ·

— Να διοριστεί εμπειρογνώμων·

— Να καταδικαστεί η εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του, ο ενάγων προβάλλει οκτώ λόγους.

Με τον πρώτο λόγο, ο ενάγων προσάπτει την Επιτροπή ότι τον τοποθέτησε στον πυρήνα της υποθέσεως «Berthelot» και τον θεώρησε ως τον κύριο υποκινητή της υποθέσεως αυτής, ενώ όλες αυτές οι κατηγορίες ήσαν ψευδείς και δεν υπήρχε η παραμικρή απόδειξη, βάσει της οποίας μπορούσαν να θεμελιωθούν τέτοιες κατηγορίες κατά του ενάγοντος. Επομένως, η Επιτροπή δεν τήρησε το καθήκον αρωγής και χρηστής διοικήσεως και παραβίασε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του ενάγοντος.

Με τον δεύτερο λόγο, ο ενάγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι έδιξε σοβαρώς τα δικαιώματά του άμυνας με όλες τις παραβάσεις και παραλείψεις των διοικητικών ερευνών σχετικά με την υπόθεση «Berthelot», οι οποίες δεν διεξήχθησαν αμερόληπτα.

Με τον τρίτο λόγο, ο ενάγων προβάλλει την προσβολή του καθήκοντος τηρήσεως του απορρήτου, καθόσον, κατά τη διάρκεια του έτους 2000, η Επιτροπή επέτρεψε σε δημοσιογράφους να εισέλθουν στα γραφεία της OLAF και να λάβουν γνώση απορρήτων εγγράφων σχετικά με τον ενάγοντα, για να δημοσιοποιήσουν ορισμένα εξ αυτών σε τηλεοπτική εκπομπή.

Με τον τέταρτο λόγο, ο ενάγων επικρίνει την απόφαση της Επιτροπής περί άρσεως της ετεροδικίας του.

Με τον πέμπτο λόγο, ο ενάγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν τον μετέθεσε στη θέση του κυρίου συμβούλου στη γενική διεύθυνση «Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη» προς το συμφέρον της υπηρεσίας ή κατ'εφαρμογή της πολιτικής κινητικότητας του οργάνου, αλλά ως συγκεκριμένη πειθαρχική κύρωση.

Με τον έκτο λόγο, σχετικά με τη διαδικασία αναγνώρισεως της ασθενείας του ως επαγγελματικής (άρθρο 73 του ΚΥΚ), ο ενάγων προσβάλλει της αποφάσεις της Επιτροπής περί αποκλεισμού, εκ προοιμίου, της περιπτώσεως επαγγελματικού ατυχήματος και διαβίσεως του φακέλου του στην υπηρεσία ανακρίσεων και επιβολής πειθαρχικών κυρώσεων (IDOC), ούτως ώστε η υπηρεσία αυτή να διεξαγάγει διοικητικές έρευνες για να καθορίσει την αιτία της ασθενείας του.

Με τον έβδομο λόγο, ο ενάγων επικαλείται την ανεξαρτησία των διαδικασιών που διέπουν τα άρθρα 73 και 78 του ΚΥΚ και αμφισβητεί την απόφαση της επιτροπής αναπηρίας της Επιτροπής να αναστείλει τη λήψη οριστικής αποφάσεως στο πλαίσιο της διαδικασίας που κινήθηκε κατ'εφαρμογή του άρθρου 78, παράγραφος

5, του ΚΥΚ, μέχρις ότου ληφθεί απόφαση βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ.

Με τον όγδοο λόγο, ο ενάγων επικρίνει το γεγονός ότι οι διοικητικές διώξεις κινήθηκαν — και εξακολούθησαν — εναντίον του, ενώ η βελγική αστυνομία, στο πλαίσιο της ποινικής διώξεώς του, έκρινε αβίασμα τα πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν οι διοικητικές αυτές διώξεις.

Ο ενάγων καταλήγει ότι τα προαναφερθέντα σφάλματα της Επιτροπής αποτελούν την αιτία της νευρικής καταθλίψεώς του που τον ανάγκασε να θέσει πρόωρα τέλος στην υπαλληλική σταδιοδρομία του. Το γεγονός αυτό προκάλεσε στον ίδιο και την οικογένειά του υλική ζημία και ηθική βλάβη.

Προσφυγή της 15ης Αυγούστου 2006 — Lopez Teruel κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-97/06)

(2006/C 237/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Adelaida Lopez Teruel (El Casar, Ισπανία)
(εκπρόσωποι: G. Vandersanden, L. Levi και C. Ronzi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005, με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) δεν δέχθηκε την αίτηση της προσφεύγουσας περί συγκλήσεως επιτροπής αναπηρίας, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως·

— εν ανάγκη, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 5ης Μαΐου 2006 περί απορρίψεως της από 6 Ιανουαρίου 2006 διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, μόνιμη υπάλληλος του ΓΕΕΑ, υπέβαλε στη διοίκηση, στις 8 Ιουνίου 2005, αίτηση για τη σύγκληση επιτροπής αναπηρίας προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη αναπηρίας κατά την έννοια του άρθρου 78 του ΚΥΚ. Το ΓΕΕΑ αρνήθηκε να συγκαλέσει επιτροπή αναπηρίας υποστηρίζοντας, αφενός, ότι η ΑΔΑ διέθετε διακριτική ευχέρεια επί του θέματος δυνάμει του άρθρου 59, παράγραφος 4 του ΚΥΚ και, αφετέρου, ότι η πάθηση την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα δεν μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας αναγνώρισεως αναπηρίας, δεδομένου ότι είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας διαιτησίας.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, ο πρώτος από τους οποίους, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 78 του ΚΥΚ, περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο ενδιαφερόμενος υπάλληλος έχει δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον της επιτροπής αναπηρίας ανεξαρτήτως της δυνατότητας που παρέχεται και στην ΑΔΑ να προσφύγει την επιτροπή αυτή, δεδομένου ότι τα άρθρα 78 και 59 του ΚΥΚ στηρίζονται σε διαφορετική ratio legis

και ρυθμίζουν διαφορετικές καταστάσεις. Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στο ΓΕΕΑ ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και υπερέβη τις αρμοδιότητές του, στον βαθμό που αντικατέστησε με τη δική της κρίση την εκτίμηση των ιατρών εμπειρογνομόνων.

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του καθήκοντος αρωγής και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Ειδικότερα, το ΓΕΕΑ δεν στάθμισε προσηκόντως τα εμπλεκόμενα συμφέροντα και δεν έλαβε καθόλου υπόψη του την εξαιρετικά επισφαλή κατάσταση της υγείας της προσφεύγουσας.

Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Κατά την προσφεύγουσα, σε όλους τους άλλους υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναγνωρίζεται το δικαίωμα να εξεταστούν από επιτροπή αναπηρίας, όχι όμως και στους υπαλλήλους του ΓΕΕΑ. Η εκ μέρους του τελευταίου ερμηνεία του άρθρου 78 του ΚΥΚ οδηγεί σε ρήξη του ενιαίου χαρακτήρα της κοινοτικής δημόσιας διοίκησης, ο οποίος καθιερώνεται από το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συνθήκη του Άμστερνταμ.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 237/43)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 224 της 16.9.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 212 της 2.9.2006

EE C 190 της 12.8.2006

EE C 178 της 29.7.2006

EE C 165 της 15.7.2006

EE C 154 της 1.7.2006

EE C 143 της 17.6.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>
